

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΕΣΚΟΥΚΗΣ

v.vescoukis@cs.ntua.gr

Δώστε και σώστε

...προτού απειληθεί η "βιωσιμότητα των έργων", θα έχει απειληθεί η βιωσιμότητα πολλών εκ των εταιριών που θέλουν να τα αναλάβουν...

Τα "πολλά" έργα πληροφορικής του 3ου ΚΠΣ ακόμη δεν έχουν ξεκινήσει, για λόγους που σίγουρα κάποιοι γνωρίζουν να εξηγήσουν και πάντως με αποτέλεσμα που όλοι αντιλαμβάνονται. Ο κατακερματισμός των αρμοδιοτήτων, των ευθυνών, η εμβέλεια των συνεχώς ιδρυομένων "γενικών διευθύνσεων", οι πολυεπίπεδες ελεγκτικές αρχές, οι κανονισμοί, οι επιτροπές, το Δημόσιο Λογιστικό και πάρα πολλές άλλες καθ' όλα νόμιμες διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν, συγκρατούν το αναμενόμενο ως μάνα εξ ουρανού χρήμα της αγοράς πληροφορικής στα φύλλα excel των σχεδιαστών, διαχειριστών και πάσης φύσεως κυβερνώντων την "επιστήμη της

κυβερνητικής" και τα συναφή επαγγέλματα. Με λίγα λόγια "χρήμα δεν υπάρχει" και ο όποιος ακόλουθος χρονικός προσδιορισμός ("ακόμη", "μέχρι σήμερα", κ.ά.) αφήνει αδιάφορους όσους εξαρτούν την επιβίωσή τους από το χρήμα που δεν υπάρχει. Κακώς, ασφαλώς, και είμαστε από τους λίγους που με κάθε ευκαιρία δηλώνουν ότι το Δημόσιο και τα έργα του δεν μπορεί να είναι ο μοναδικός αντισυμβαλλόμενος σε δουλειές πληροφορικής και νέας οικονομίας γενικότερα. Κακώς μιν, η κατάσταση, όμως, και πάλι δεν αλλάζει.

Ενα από τα χαρακτηριστικά της λεγόμενης πολιτικής ορθότητας του στρογγυλού των ημερών μας λόγου, είναι η ηπιότητα των εκφράσεων στην απόδοση ευθυνών. Ευθύνες, γενικά, μπορεί να υπάρχουν, όμως η απόδοσή τους είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση και μάλιστα, όταν τα εν ομηρία ΜΜΕ ("Μέσα Μαζικής Εξημέρωσης" κατά Τζ.Πανούση) έχουν δείξει πλήθος σοβαροτάτων κατηγοριών που κατέληξαν στο αρχείο. Ποιος να μιλήσει για ευθύνες, ας πούμε, στις διαχειριστικές αρχές, στα επιχειρησιακά προγράμματα, στην "τεχνική βοήθεια", στις ΜΟΔ, στα ΤΔΕ, ΤΔΥ και ΟΠΣ, στις "οριζόντιες δράσεις", και σε τόσα άλλα που σε ουκ ολίγους εξ υμών νχούν ως άγνωστη διάλεκτος;

Ενα απλό παράδειγμα: δεν θα έπρεπε να έχει προτυποποιηθεί (τεχνικά και όχι νομικά και διαδικαστικά) η

διαδικασία προκήρυξης και παραλαβής έργων λογισμικού και μάλιστα, με τρόπο που να είναι μέρος ενός κεντρικού ενιαίου σχεδίου διασφάλισης ποιότητας όλων των έργων λογισμικού που προκηρύσσει και παραλαμβάνει το Δημόσιο; Ασφαλώς και "ναι", μόνο που οι συναρμόδιοι (αρχές, προγράμματα, υπηρεσίες, η ΑΕ, κ.ά.) είτε δεν το σκέφτηκαν, είτε δεν επίλυσαν τις εσωτερικές συγκρούσεις, είτε κάτι άλλο, πάντως δεν το κατάφεραν, παρά την κατά περίπτωση αξιόλογη στελέχωσή τους και τις "καλές προθέσεις" (με την ευκαιρία θυμίζουμε ότι ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις). Έτσι, σήμερα, το κεντρικό σύνθημα πολλών εταιριών είναι "δώστε έργα εδώ και τώρα γιατί κλείνουμε". Εννοίες όπως "διασφάλιση ποιότητας" και "ανοιχτό λογισμικό" είναι επί του (συγκεκριμένου) παρόντος αδιάφορα, μοιλονότι αυτό αναγκάζει όλους τους υπόλοιπους (δηλαδή τους πολίτες) να πληρώνουν για έργα όπως το "Ε9" του 1997, το πιο πρόσφατο (περσινό) TAXISnet, η (μη) μηχανογράφηση των ασφαλιστικών ταμείων και τόσα άλλα.

Οι εταιρίες, θα πει κανείς, προωθούν αυτά που έχουν. Αν δεν έχουν την τεχνογνωσία που απαιτείται για το ανοιχτό λογισμικό, προωθούν το "σπονδυλωτό" εμπορικό πακέτο που προσαρμόζουν "στις ανάγκες του πελάτη". Αν τις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας τις έχουν μόνο ως σφραγίδα, τότε διαμαρτύρονται ακόμη και στο άκουσμα της ιδέας της τεχνικής προτυποποίησης της διαδικασίας υποβολής προσφορών για έργα λογισμικού στο Δημόσιο, διότι, επί της ουσίας, γνωρίζουν ότι ούτε καν προσφορά δεν μπορούν να κατεβάσουν με την τεχνογνωσία που πραγματικά διαθέτουν. Τα έργα, κάποια στιγμή, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, θα δοθούν. Όμως, προτού απειληθεί η "βιωσιμότητα των έργων", θα έχει απειληθεί η βιωσιμότητα πολλών εκ των εταιριών που θέλουν να τα αναλάβουν, και αυτό διότι αργά ή γρήγορα οι εταιρίες αυτές δεν θα είναι αναγκαίες ως μεσάζοντες για το ελληνικό δημόσιο. Σήμερα, αυτό μπορεί να μην είναι αντιληπτό, όμως στην "μετά 2004 εποχή" της πραγματικής παγκοσμιοποιημένης ανταγωνιστικότητας θα είναι. Όσοι δεν επενδύσουν σε γνώση απλά θα αναζητούν τότε "στρατηγικό επενδυτή". Κάποιες εταιρίες θα κλείσουν, κάποιοι θα μείνουν χωρίς δουλειά. Αυτά, όμως, δεν απασχολούν το σήμερα, το σύνθημα του οποίου διαβάσατε στον τίτλο μας....